

Thomas Lindemann

Programma Quo O.M.V.D. Ad panegyrim Iubilaeam A Clarissimo Viro Dn. M. Johanne Simonio, Eloquentiae Professore, Adornatam, fundationem Academiae Rostochiensis primam representantem, Illustrissimorum Principum & Amplissimi Senatus, ad Iubilaeam solemnitatem augustiorem reddendam ... invitantur

Rostochi[i]: Pedanus, 1619

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn73436900X>

Druck Freier Zugang

Th. Lindemann. 1-3
R.-U. Progr. 1619/a

PROGRAMMA

QUO O. M. V. D.

Ad panegyrim Jubilæam

CLARISSIMO VIRO
DN. M. JOHANNE
SIMONIO,
ELOQUENTIÆ PROFESSORE,

*Adornatam, fundationem Academiae Rosto-
chiensis primam representantem,*

Illustriſſimorum Principum & Ampliſſimi
Senatus, ad Jubilæam ſolemnitatem auguſtiorẽ red-
dendam Ablegati omneſq; omnium ordinum litte-
ratio ordini faventes cives

*Cræſtino die, hora media prima, inſtituendam
invitantur,*

RECTORE
THOMA LINDEMANNO
JC. & Professore,

Rostocho

Typis Joachimi Pedami, Acad. Typog.
ANNO M. DC. XIX.

Appelles Helenæ i-
maginem pingens, & ab-
solutissimum artis suæ
specimen ac documen-
tum edere studens, eā-
dem tabulā seipsum ar-
te mira ad vivum expressit, eoq; omni-
bus istius temporis artificibus palmam
præripuit. Academiam nostram si pi-
ctori æsimilem, in eam certè injurius
non sim. Ea hætenus sæpe Deorum
Dearumque, terrestrium heroum inquam,
præclaras res gestas, scientiarum pulchri-
tudines, penicillo exquisitissimo depi-
ctas, omnium oculis exposuit. Quis
itaque ei invideat vel vicio vertat, si ea-
dem proprii corporis virtutes divinitus
& affatim in se collatas exornet, & tabu-
lam istam artificiosissimam, non venato-
rum more Dianæ, sed auctori suo Je-
hovæ ejusque in terris vicarijs Illustris-
simis, Reverendissimo & Celsissimis
Principibus ac Dominis, Domino A-
DOLPHO FRIDERICO
ac JOHANNI ALBERTO, nec non
Am-

Amplissimo hujus urbis Senatui, patronis
suis clementissimis & munificentissimis
dicet & consecret. Est enim Academia
hæcce vera pandora, nō illa, quæ ab Ascræo
Poëta velut Vulcani filia depicta, sed quæ à
Salomone ejusq; Ecclesiaste descripta, in
quam D E U S cumulativè dona spiri-
tus sui contulit: hæc verò coeli filia
quâ natâ aurum pluisse verius dixerim-
us, quàm quod Strabo de aurea
pluvia natali Minervæ concitata lib. 9.
nugatur. Hujus pandoræ amore à con-
dito mundo omnes, quibus de meliore
luto finxit præcordia Titan, pellecti eandē
sincerè adamarunt Hæc prodiit nō ex Jovis
cerebro, sed ex Dei throno. hæcce sola est
quæ hominem à bestia, liberum à servo se-
cernit & dijudicat. Digna certè quam Xeu-
xis, Parrhasias, Phidias, pingant, quam
Pirgoteles sculpat, Lyfippus fundat, De-
mosthenes illuminet, Cicero illustret, Maro
Naso Horatiusve decantet: digna quam
palladia ægide affectuum & ignorantia
hostibus opponenda in sculptam perpetuo
merito circumgestemus: hæc quò magis a-
spicitur, eò majores sui amores excitat: quò
magis

A 2

magis

magis tractatur, eò fragrantius spirat: quo
magis depingitur, eò formosior evadit. Hæc
sedem, quam inhabitat, nobilitat & ab omni
hostiū invasione & injuria tutā reddit. Hanc
quandiu Judæi voluerunt, liberi & felices
vixerunt. Hæc Pindari domum ab inju-
ria militum vindicavit. Hæc Hierosolimam
solo aspectu obsidione liberavit. Ex hac,
teste Luca de pēna, oliva pacis indicina na-
scitur. Hæcce feroces mores emollit; o-
mnium bonorum favorem & amorem sibi
concilat, & eridem fugat. Huic Academiæ
panegyrim novam, Jubilæi Academici ju-
cundam catastrophē, vir clarissimus Jo-
ANNES SIMONIUS, in qua fundatio prima e-
jusq; patronorum delideria ad vivum ferē
expresſa sunt, ita adornavit, ut ex nobilissi-
mo studiosorū nostrorum ordine ornatissi-
mos aliquot juvenes viros, cras hora media
prima pomer., qui eam festivitatem cele-
brent, producturus sit. Ad quam vi-
dendam audiendam, Illustrissimorum
Principum & Senātus hujus urbis Legatos
nobilissimos strenuos prudentissimos, nec
non cives Academicos, omnesq; litterario
ordini faventes, ea, qua par est observantia
invitamus. P. P. 17. Nov. Anno 1619.

Ardorem desiderij Patrum suspi-
 Christi frequentissime cogitas con-
 compungor in memet ipso & vi-
 mas, ita me pudet teporis & torp-
 teporum horum. Quid existima-
 redivivus paradisi nostri Acaden-
 ptans alumnos nostros non in m-
 nato Salvatore cum angelis divi-
 Gloria in excelsis &c. decantam-
 gurgustijs delitescetes, vicijs desu-
 Bacho litantes, impijs vociferat-
 boatibus plateas & fora replente-
 technas & retia tendentes, eos de-
 cis, phanaticis scorificis, inquam-
 benderet, ane putatis ipsum pr-
 rum & impietatem, ac plusquam
 & feritatem detestaturum? &
 & olidi ab hædis, ita & Acaden-
 verisq; alumniis sunt secernendi
 so suo hodie thalamum sponsæ E-
 lectulum floridum, tigna cedrina
 sina, ut est in Canticis Salomoni
 jussu modi hospitium sponsus hicce
 sponsam suam recreat, & secum
 patris sui in thalamum deducit. Q-
 sponsi hujus dulcissimi comitatu-
 ar hujus perversum contube-

carne
 nit, &
 lachri-
 bilium
 bardus
 perre-
 mplis,
 pœana
 opinis,
 Veneri
 clopiciis
 probis
 Satani-
 depre-
 rimatu-
 rociam
 petulci
 enuinis
 q; spon-
 edienti
 cypres-
 In hu-
 eclinat,
 celeste
 q; in
 is mun-
 eserat,
 vete-

